

Arrest

nr. 240 597 van 8 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Ibb, Jemen, op (...). U heeft de Jemenitische nationaliteit, bent Arabier van origine en soennitisch moslim.

Uw vader stierf in 2002 aan een natuurlijke dood, uw moeder verblijft op heden in Ibb. In 2018 werd uw broer H. (...) vermoord door de Houthises. Uw zus R. (...) verblijft op heden in Sanaa, Jemen. U bent gehuwd in augustus 2015 met N.M.Q.T. (...). Zij verblijft samen met uw zoontje L. (...) in Sanaa, Jemen. Uit een vorig huwelijk heeft u ook nog een dochter, S. (...).

U verliet Jemen op 17 december 2017 richting Saoedi-Arabië. Vanuit Saoedi-Arabië reisde u door naar Turkije. Van Turkije kwam u naar Griekenland waar u verbleef van 18 mei 2018 tot 31 maart 2019. Die

dag reisde u door naar België en op 3 april 2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

In Griekenland had u een verzoek om internationale bescherming ingediend op 8 juni 2018. U vertrok uit Griekenland zonder het resultaat van uw procedure tot internationale bescherming af te wachten. Het is pas na uw aankomst in België, op 15 mei 2019, dat Griekenland u de status van erkend vluchteling toeweest.

Tijdens uw verblijf in Griekenland, als verzoeker om internationale bescherming, heeft u verschillende moeilijkheden gekend. U ervaarde een gebrekkige toegang tot medische hulp. Zo werd u de toegang tot het ziekenhuis geweigerd aangezien u uw afspraak de dag voordien had gemist en diende u zelf in te staan voor de kosten van de medicatie die door uw psycholoog werd voorgeschreven. Op vlak van huisvesting had u het tevens moeilijk. Uw tent brandde af in het kamp waardoor u periodes dakloos was. U ervaarde tevens discriminatie op de arbeidsmarkt, alsook in het dagelijkse leven zoals in het zwembad of in een bar. Op een bepaald moment bent u tevens bedreigd geweest door een Griek. Hij richtte een wapen op u en zei dat u terug naar het opvangkamp diende te gaan. U bent hiervoor naar de politie gegaan, ze gaven aan dit verder op te volgen en zonder resultaat keerde u terug naar het kamp. Omwille van deze redenen verliet u Griekenland.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland dat u naar Jemen gerepatrieerd zal worden. U vertelt ook het verhaal van een vriend die na een verblijf in Duitsland naar Griekenland werd gerepatrieerd en die na een verblijf in een gesloten centrum in Griekenland terug naar Jemen werd gestuurd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie van de geboorteakten van uw kinderen, een kopie van een arrestatiebevel van de Houthies, foto's van Googlemaps over de locatie van een militaire post van de Houthies, een rapport van Amnesty International over de situatie in Jemen. Daarnaast legt u documenten neer uit Griekenland: een kopie van uw tijdelijke verblijfskaart (tijdens uw procedure), psychologische en medische attesten uit Griekenland, een attest ter bevestiging van het feit dat u dakloos was in Griekenland, een mail om een 'discriminatie-incident' dat zich in Griekenland heeft voorgedaan te staven. U legt bovendien ook een USB stick neer met bestanden over uw leven in Griekenland en aangaande problemen uit Jemen. U legt ook medische attesten neer aangaande psychologische en medische opvolging in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde attesten blijkt immers dat u psychische problemen zou hebben (CGVS p.2, 5 en documenten aanwezig in het administratief dossier). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, zo werd er ruimte gelaten om hierover te praten en om eventuele opmerkingen te geven of vragen te stellen. Verder maakten noch u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 2, 4, 6, 7, 8). Uit het persoonlijk onderhoud bleek dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wijst er aldus op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van uw dossier onmogelijk heeft gemaakt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie document toegevoegd aan de blauwe map in uw dossier afkomstig van 'Hellenic Republic: Ministry of Migration Policy and Asylum', 23 mei 2019) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk u verwierf de vluchtelingenstatus in Griekenland op 15 mei 2019. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p.2-8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat

de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, zo geeft u aan dat u geconfronteerd

werd met een gebrekkige toegang tot medische hulp, een gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt en moeilijkheden op vlak van huisvesting en geeft u daarnaast aan dat uw tent in het opvangkamp in brand werd gestoken, u bedreigd werd door een Griek, alsook dat u problemen kende op vlak van discriminatie (CGVS p.2, 4, 6-7), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden, temeer aangezien u deze lidstaat reeds verlaten hebt nog vooraleer u kennis hebt genomen van de bescherming die er u verleend werd.

In het kader van een terugkeer naar Griekenland haalt u aan dat u vreest dat u teruggestuurd zal worden naar Jemen (CGVS p.7). U baseert zich op wat er met een vriend van u gebeurde, met name dat hij vanuit Duitsland naar Griekenland werd gerepatriëerd, vervolgens in een gesloten centrum in Griekenland belandde en na drie dagen via Soedan naar Jemen werd teruggestuurd (CGVS p.7). U geeft aan dat er geen specifieke indicaties zijn dat dit met u persoonlijk zal gebeuren, dat u zich louter baseert op wat er met uw vriend gebeurde (CGVS p.7). Dit zijn louter blote beweringen die geenszins staven dat dit lot u te wachten zou staan bij terugkeer naar Griekenland.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale gezondheidstoestand, doet bovendien géén afbreuk aan bovenstaande, aangezien u evenmin aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

De vaststelling dat u vóór de toekenning van de status vertrokken bent getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en uw rechten te doen gelden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten uit Griekenland doen geen afbreuk aan de hierboven besproken argumentatie. De medische documenten, de psychologische documenten, de documenten met betrekking tot huisvesting, de getuigenis van het discriminatiefeit en de bestanden op uw USB stick over Griekenland hebben allen betrekking op de situatie in Griekenland alvorens u de internationale bescherming werd verleend. Zij zijn dan ook niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen. De medische documenten uit België die u neerlegt dienen niet betwist te worden, maar werpen geen ander licht op bovenstaande appreciatie. De kopie van de eerste pagina van uw paspoort heeft betrekking op uw identiteit en nationaliteit die door het CGVS niet betwist worden. De overige documenten die u neerlegt uit Jemen staan hier niet ter discussie gezien uw verzoek om internationale bescherming beoordeeld wordt ten aanzien van Griekenland waar u de vluchtelingenstatus verwierf.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming verleende en u dus niet naar Jemen teruggeleid mag worden."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel".

Verzoeker gaat vooreerst in op zijn kwetsbaar profiel. Hij stelt het niet eens te zijn met hetgeen hieromtrent gesteld wordt in de bestreden beslissing. Voorts wijst hij op hetgeen gesteld wordt in het

attest van psychologe S.D. van 20 januari 2020. Hij kampt met nachtmerries en slapeloosheid, de psychologe vraagt om slaappillen voor te schrijven en hij kampt met angsten en stemmingswisselingen. Verzoeker legt nog een tweede attest van deze psychologe voor, waarin duidelijk gesteld wordt dat hij kampt met een post-traumatisch stresssyndroom. *“De verzoeker heeft dus ontegensprekelijk een kwetsbaar profiel gelet op het feit dat hij kampt met posttraumatische stress. Hij kan dan ook niet akkoord gaan met de cirkelredenering van het CGVS.*

Het CGVS stelt dat de verhoogde kwetsbaarheid van verzoeker geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker niet zou aantonen dat zijn grondrechten niet gerespecteerd zouden worden in Griekenland, omdat hij niet kan aantonen dat hij in een situatie terecht zou komen die in strijd is met artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de EU.

Het CGVS schendt de motiveringsplicht gelet op het feit dat het erkent dat verzoeker een verhoogde kwetsbaarheid heeft maar niet motiveert waarom dit voor verzoeker geen risico vormt bij een terugkeer naar Griekenland. De cirkelredenering gehanteerd door het CGVS is geen dienstige motivering.”

Verzoeker kan evenmin akkoord gaan met de motivering omtrent zijn vrees om vanuit Griekenland te worden teruggestuurd naar Jemen. *“Zoals hierboven uiteengezet blijkt uit de feiten en procedurele voorgaanden dat verzoeker niet op de hoogte was van zijn statuut in Griekenland bij zijn komst naar België en dat dit pas werd toegekend na zijn aankomst.*

Het is tijdens de Dublin-procedure bij DVZ dat verzoeker te weten is gekomen dat hij een op datum van 15/05/2019 de vluchtelingenstatus door Griekenland werd toegekend. Dat blijkt uit de weigering van de Griekse autoriteiten om de verzoeker terug te nemen in het kader van de Dublin III-Verordening.

Gelet op het feit dat de verzoeker slechts na zijn aankomst in België op de hoogte was van het feit dat hem een statuut werd toegekend, zorgt ervoor dat hij ernstige moeilijkheden zal ondervinden bij het bewijzen van zijn statuut. De verzoeker heeft geen enkel bewijs in handen om te staven dat hij weldegelijk een beschermingsstatuut heeft in Griekenland, met alle gevolgen van dien. Hij is niet in het bezit van een verblijfskaart en zal bijgevolg op illegale wijze naar Griekenland moeten afreizen. Hij heeft bovendien geen internationaal paspoort om zijn identiteit te staven.

De verzoeker legde bovendien een document van de Griekse autoriteiten voor waaruit blijkt dat hij in Griekenland dakloos was. (zie stuk 4)

Het hebben van een adres is een noodzakelijke voorwaarde voor het verkrijgen van een verblijfskaart.

Indien de verzoeker terug op straat belandt zal hij geenszins zijn vluchtelingenstatus kunnen staven. Hij riskeert hierdoor weldegelijk refoulement omdat hij aanzien kan worden als een vreemdeling in illegaal verblijf.

De verzoeker riskeert bijgevolg in een heel precarie positie terecht te komen bij een terugkeer naar Griekenland.

(...)

De raadsman van verzoeker merkte dit ook op tijdens het persoonlijk onderhoud.

(CGVS p. 8)

De raadsman vroeg om die reden een concreet onderzoek op dat punt. Het CGVS gaat er immers van uit dat verzoeker probleemloos zijn statuut zou kunnen aantonen. Het CGVS ging hier echter niet op in en schendt hierbij de motiveringsplicht.

De verzoeker verwijst hiervoor naar de situatie van zijn vriend die na een deportatie vanuit Duitsland in een gesloten centrum terechtkwam in de buurt van Athene. Na 3 dagen werd hij vanuit Griekenland naar Jemen gestuurd (CGVS p. 7) :

(...)

De verzoeker heeft ondertussen contact opgenomen met zijn vriend die gedeporteerd werd. Hij behoudt zich het recht voor om de bewijzen van de deportatie van zijn vriend voor te leggen in een aanvullende nota.

Gelet op de huidige chaotische situatie in Grieken en het feit dat verzoeker zijn statuut niet kan aantonen riskeert hij refoulement en een uitwijzing naar Jemen vanwege de Griekse autoriteiten.

De verzoeker kan hiervoor dienstig verwijzen naar een artikel van de NY Times, "We are like animals: Inside Greece's Secret Site for Migrants, 10/03/2020. (zie stuk 8)

Hieruit blijkt dat Griekenland het niet nauw neemt met haar internationale verplichtingen en zich schuldig maakt aan arbitraire detentie en deportatie van asielzoekers naar Turkije, wat een schending is van het nonrefoulement:

(...)

De verzoeker dreigt in een land terecht te komen dat enorm lijdt onder de vluchtelingenstroom en waarin extreemrechtse steeds prominenter op de voorgrond treedt. De behandeling van asielzoekers en vluchtelingen gaat steeds achteruit en hun rechten stellen niet veel voor in de praktijk.

De verzoeker komt in een heel precare situatie terecht waarbij hij dient aan te tonen dat hij een statuut heeft in Griekenland. Hij was tijdens zijn verblijf in Griekenland dakloos en legt hiervan bewijzen voor. Er zijn geen elementen die erop wijzen dat dit niet opnieuw zou gebeuren.

Het gelet op de bovenstaande, individuele elementen in combinatie met de huidige chaotische situatie kan er besloten worden dat de verzoeker geen toegang zal hebben tot de "bescherming" die hem zou zijn toegekend door de Griekse autoriteiten.

Het CGVS schendt de motiveringsverplichting gelet op het feit dat er verwezen wordt naar algemene beginselen en principes en er niet geantwoord wordt op de concrete door verzoeker aangehaalde elementen."

Verzoeker vervolgt:

"Vooreerst merkt de verzoekende partij op dat het CGVS op generlei wijze aantoont dat personen met een recht op internationale bescherming in Griekenland hier in concreto recht op hebben.

Verzoeker wordt bovendien voor een onmogelijk bewijslast geplaatst gelet op het feit dat hij Griekenland verliet toen hij nog in asielprocedure was.

De verzoeker kan bijgevolg enkel verklaringen afleggen over wat hij heeft meegemaakt lopende zijn asielprocedure. Dit kan niet aan verzoeker verweten worden.

De verzoeker wenst verder te benadrukken dat het onderscheid tussen een asielzoeker in procedure en een persoon met een beschermingsstatuut dat het CGVS enkel bestaat op papier.

De verzoeker wenst te verwijzen naar een artikel van Refugee Support Aegean van 09/01/2019 (zie stuk 11):

(...)

Er is geen sprake tussen een gelijke behandeling tussen Griekse burgers en begunstigden van internationale bescherming."

Verzoeker gaat voorts in op zijn verklaringen omtrent zijn levensomstandigheden in Griekenland. Hij betoogt:

"a)

-Omtrent de veilig en optreden van de politie

De verzoeker verklaarde dat er geen veiligheid was in het kamp Moria en het eiland Lesbos.

Zo vond er een steekpartij plaats, waarvan de verzoeker getuige was, hij moest uiteindelijk vluchten voor zijn eigen veiligheid. Later in juli 2018 werd hij door een Griek met een geweer bedreigd toen hij met vrienden op stap was buiten het kamp.

Zij werden onder schot gehouden en moesten terug naar het kamp. De verzoeker wende zich hiervoor tot de politie maar zonder resultaat. De verzoeker heeft hieraan psychologische problemen overgehouden:

(...)

De verzoeker was duidelijk geemotioneerd toen hij dit alles vertelde. Het was moeilijk voor verzoeker om hierover te praten, mede gelet op het feit dat hij gevisieerd werd omwille van zijn afkomst.

Zoals de verzoeker hierboven aanhaalde is het onderscheid dat het CGVS maakt tussen de situatie van asielzoekers en de situatie van personen met een statuut in Griekenland volledig theoretisch.

Het is naïef om te denken dat indien verzoeker een verblijfskaart op zak zou hebben gehad dat de politie ingegrepen zou hebben en een grondig onderzoek zou hebben gevoerd. De politie deed niet eens de moeite om de verblijfskaart van de verzoeker te controleren of zijn identiteit te noteren.

Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel.

- Omtrent de tewerkstelling en de integratie

Verzoeker verklaarde dat hij tijdens zijn procedure in Griekenland mocht werken. Hij kon werk vinden via een vriend van hem in een kapsalon dat in een eigendom was van een Albanees.

De verzoeker werd echter gediscrimineerd en de Griekse klanten wouden hun haren niet door hem laten knippen omwille van zijn het feit dat hij een Arabier was:

(...)

Hier in België werkt de verzoeker zonder problemen als kapper.

De verzoeker heeft een arbeidsovereenkomst en werkt zonder problemen.

De verzoeker wenst hiermee te benadrukken dat hij weldegelijk werkwilgig is en moeite doet om werk te vinden.

De verzoeker kreeg in Griekenland echter geen eerlijke kans op werk. Er is in Griekenland geen toegang tot arbeidsmarkt voor asielzoekers en deze situatie blijft deze voor begunstigden van internationale bescherming. De verzoeker kon niet werken omwille van discriminatie. Het is evident dat discriminatie los staat van het verblijfsstatuut van een bepaalde persoon.

Het CGVS toont in zijn bestreden beslissing bijgevolg onvoldoende aan dat de verzoeker wel degelijk de nodige rechten kan invoeren teneinde zich te integreren, tewerkstelling te kunnen bekomen en taallessen te krijgen.

b)

- Omtrent de sociale bescherming en huisvesting

Het CGVS verschuift zich werkelijk achter een standaardmotivering, zonder in concreto rekening te houden met verzoekers verklaringen.

Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij al op een onmenselijke manier werd behandeld tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming, dat hij nota bene gedwongen diende aan te vragen.

Verzoeker kreeg geen enkele vorm van hulp en bescherming.

Verzoeker heeft tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming zelfs geen onderdak gekregen van de Griekse autoriteiten nadat zijn tent is afgebrand. Hij was dakloos in Griekenland en kan dit ook staven met een origineel attest dat hij tijdens de asielprocedure voorlegde (zie stuk 4):

(...)

De verzoeker verklaarde hierover het volgende:

(...)

Het is duidelijk dat de situatie van de zeer precair was. Verzoekers tent op het eiland Lesbos was afgebrand en hij kreeg geen nieuwe tent. Ook in Athene kon hij geen huisvesting krijgen. Hij kreeg geen plaats in de caravans die hem beloofd werden en door verschillende organisaties werd hij van het kastje naar de muur gestuurd. De verzoeker beseft dat zijn situatie onhoudbaar werd en besloot om het land te verlaten.

c)

- Omtrent de medische hulp

Zoals hierboven aangehaald kampt de verzoeker met psychologische problemen en het CGVS betwist dit gegeven niet. Omwille van zijn psychologische problemen heeft de verzoeker een kwetsbaar profiel, dat door het CGVS onvoldoende in rekening werd gebracht.

De verzoeker verklaarde dat hij dat hij geen medische hulp kreeg en de medicijnen voorgeschreven door de psycholoog zelf moest betalen, terwijl hij in die periode geen inkomsten had:

(...)

Hij had bovendien geen toegang tot een arts gelet op het feit dat deze overbevraagd is en dat er dus enkel op afspraak werd gewerkt. Het feit dat verzoeker een afspraak had, waar hij bovendien lange tijd op moest wachten, was echter geen garantie dat de verzoeker effectief door de arts kon worden gezien:

(...)

De verzoeker, die een kwetsbaar profiel heeft, kreeg onvoldoende toegang tot medische zorg. De positie van de verzoeker in Griekenland was uiterst precair.

d)

- Verklaringen verzoeker komen met overeen met de beschikbare landeninformatie

Verzoekers verklaringen liggen volledig in lijn met wat er ook te vinden is over de actuele situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland.

Vooreerst verwijst de verzoeker naar de 'Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy' van het Europees Parlement 2018.

(...)

De Studie beschrijft duidelijk dat er problemen zijn met betrekking tot de huisvesting en dat er een tekort is aan concrete integratieprogramma's waardoor de arbeidsmarkt niet beschikbaar is voor de erkend vluchtelingen.

(...)

Het CGVS kan zich dus niet louter schuilen achter een standaardmotivering waarin wordt geponeerd dat verzoeker automatisch recht heeft op alle rechten verbonden met het statuut van internationaal beschermd persoon, als het CGVS hier geen aantoonbare bewijsstukken van kan voorleggen.

Verzoeker verwijst verder naar het AIDA rapport van 2018:

(...)

Het is hier onbetwistbaar dat Griekenland te maken heeft met racisme. Dit zijn nog maar enkele voorbeelden, dus er zijn er sowieso nog veel meer. Verzoeker heeft hier ook mee te maken gehad, en heeft dit ook vermeld tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Maar niet alleen racisme is een probleem in Griekenland, ook werk en medische zorg is een groot probleem, zoals ook al eerder vermeld.

In het AIDA rapport staat dus verder:

(...)

Verder verwijst de verzoekende partij ook naar het artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." van datum 31/10/2019 n.a.v. Dunja Mijatovic haar bezoek aan Griekenland.

(...)

Verder verwijst de verzoeker naar een recent artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian op datum van 1 november 2019 met als titel: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals".

Ook dit artikel heeft betrekking op het bezoek van Dunja Mijatovic in Griekenland:

(...)

De verzoeker verwijst ook nog naar een artikel in 'Pro Asyl', geschreven op 18 april 2019, "Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation.":

(...)

Als laatste verwijst de verzoeker naar het artikel, gepubliceerd door Rseagean: "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece" op datum van 09/01/2019 :

(...)

Verzoeker legt dus niet enkel coherente verklaringen af, hij staat dit ook met objectieve informatie.

Het is aan het CGVS om het tegendeel te bewijzen.

Een loutere standaardmotivering, waaruit geen grondig onderzoek naar de situatie blijkt, kan onmogelijk aanvaard worden.

Dit impliceert een schending van de onderzoeksplicht. De bestreden beslissing zal aldus vernietigd dienen te worden.

- 4.4.4.

Verder kan opgemerkt worden dat het duidelijk is dat het CGVS niet grondig ingaat op de situatie van Griekenland.

Het CGVS houdt ook onvoldoende rekening met de individuele elementen eigen aan het dossier van verzoeker.

Verzoeker verkreeg zijn beschermingsstatus na zijn aankomst in België en heeft geen enkel bewijs hiervan.

Het CGVS deed bovendien geen grondig onderzoek, gelet op het feit dat het onduidelijk is wanneer de verzoeker een beschermingsstatus verkreeg en om wat voor status het precies gaat.

De verzoeker vreest bijgevolg voor refoulement gelet op het feit dat hij niet kan aantonen dat hij in Griekenland een statuut heeft.

De standaardmotivering van het CGVS op dat punt is niet ernstig. Bovendien heeft verzoeker informatie voorgelegd waaruit blijkt dat Griekenland het niet nauw neemt met haar internationale verplichten en het beginsel van non-refoulement schendt.

De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal stoelt zich op onjuistheden, onvolledigheden en neemt op generlei wijze de verklaringen van verzoekende partij in overweging.

De beslissing dient aldus vernietigd te worden."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Medisch attest 20/01/2020 dr. D. (...);

3. Medisch attest 23/02/2020 dr. D. (...);

4. Bewijs dakloosheid in Griekenland ;

5. NY Times, "We are like animals: Inside Greece's Secret Site for Migrants, 10/03/2020 ;

6. Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy' van het Europees Parlement 2018 ;

7. Aida Rapport: Greece 2018 ;

8. Artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." dd. 31/10/2019 ;

9. Artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals" dd. 01/11/2019 ;

10. Artikel, gepubliceerd door Pro Asyl: "Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation." dd. 18/04/2019 ;

11. Artikel, gepubliceerd door rseagean: "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece" dd. 09/01/2019".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde attesten blijkt immers dat u psychische problemen zou hebben (CGVS p.2, 5 en documenten aanwezig in het administratief dossier). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS, zo werd er ruimte gelaten om hierover te praten en om eventuele opmerkingen te geven of vragen te stellen. Verder maakten noch u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 2, 4, 6, 7, 8). Uit het persoonlijk onderhoud bleek dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wijst er aldus op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van uw dossier onmogelijk heeft gemaakt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Te dezen wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Uit de elementen die voorhanden zijn (zie document toegevoegd aan de blauwe map in uw dossier afkomstig van ‘Hellenic Republic: Ministry of Migration Policy and Asylum’, 23 mei 2019) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk u verwierf de vluchtelingenstatus in Griekenland op 15 mei 2019. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p.2-8).”

Bijgevolg dient te worden besloten dat niets erop wijst dat verzoeker, die in dit land beschikt over een internationale beschermingsstatus, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in om het tegendeel aan te tonen. Dat verzoeker, zoals hij tracht te laten uitschijnen, bij een terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen aantonen dat hij aldaar het statuut van begunstigde van internationale bescherming geniet, kan namelijk bezwaarlijk ernstig worden genomen. Uit het voormelde document, opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, blijkt immers genoegzaam dat verzoeker bij de Griekse autoriteiten gekend staat als erkend vluchteling. Verder beschikt verzoeker duidelijk over de nodige documenten om zijn identiteit en zijn eerdere verblijf in Griekenland aan te tonen. Uit de inhoud van zowel de map ‘documenten’ in het administratief dossier als het voorliggende verzoekschrift (p.3) blijkt namelijk dat verzoeker beschikt over (minstens de kopie van de eerste pagina van) zijn internationaal paspoort, de geboorteaktes van zijn

kinderen, (een kopie van) zijn eerdere, tijdelijke, Griekse verblijfskaart en nog een aantal andere documenten uit Griekenland zoals psychologische en medische attesten en een attest ter bevestiging van het feit dat hij er in het verleden een tijdlang dakloos was. Derhalve kan verzoeker zijn identiteit eenvoudigweg aantonen ten overstaan van de Griekse autoriteiten en is er geen reden om aan te nemen dat hij, als begunstigde van internationale bescherming, niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Griekse grondgebied. Verder kan worden aangenomen, dit op basis van artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, artikel dat Griekenland als lidstaat van de EU dient te respecteren, dat verzoeker, zo hij daartoe de nodige stappen onderneemt en de nodige formaliteiten vervult, vervolgens een nieuwe verblijfstitel voor Griekenland kan bekomen.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is

van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. In tegenstelling met wat verzoeker doorheen zijn betoog meermaals laat uitschijnen in het verzoekschrift is het aldus niet aan verweerder om het tegendeel aan te tonen doch komt het aan verzoeker toe om het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hem deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoeker wijst in deze op en citeert uit algemene informatie omtrent de situatie en de levensomstandigheden voor migranten, asielzoekers en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland.

Uit de door verzoeker aangehaalde en voorliggende landeninformatie kan in dit kader, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift, echter geenszins worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, zo geeft u aan dat u geconfronteerd werd met een gebrekkige toegang tot medische hulp, een gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt en moeilijkheden op vlak van huisvesting en geeft u daarnaast aan dat uw tent in het opvangkamp in brand werd gestoken, u bedreigd werd door een Griek, alsook dat u problemen kende op vlak van discriminatie (CGVS p.2, 4, 6-7), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich namelijk tot een loutere herhaling en bevestiging van de verklaringen die in de voormelde passage van de notities van het persoonlijk onderhoud zijn opgenomen. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voorgaande, inzake deze verklaringen gedane, pertinente en terechte vaststellingen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden, temeer aangezien u deze lidstaat reeds verlaten hebt nog vooraleer u kennis hebt genomen van de bescherming die er u verleend werd.

(...)

De vaststelling dat u vóór de toekenning van de status vertrokken bent getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en uw rechten te doen gelden.”

Verzoeker slaagt er, mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven omtrent de door hem aangehaalde en geciteerde informatie, niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Verzoeker erkent namelijk dat hij Griekenland verliet nog voordat hij er de vluchtelingenstatus kreeg en dat hij daardoor enkel verklaringen kan afleggen omtrent hetgeen hij meemaakte tijdens de lopende procedure internationale bescherming. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij, zo hij in Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen teneinde er zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden, daadwerkelijk en *in concreto* in de onmogelijkheid zou zijn om deze rechten aldaar uit te oefenen en te doen gelden. Verzoeker toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland, zo hij hiertoe de nodige pogingen zou ondernemen, daadwerkelijk verstoken zou blijven van toegang tot huisvesting, ondersteuning en de arbeidsmarkt. Ook toont verzoeker niet concreet aan dat hij zich in dit kader niet zou kunnen beroepen op de hulp, bescherming en ondersteuning vanwege de Griekse autoriteiten of de ter plaatse aanwezige hulporganisaties. Verder toont hij niet aan dat, zo dit al zo zou zijn, dit alles te wijten zou zijn (louter) aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of nationaliteit. Daarenboven maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij een eventueel gebrekkig of nalatig handelen van de Griekse autoriteiten zijn rechten ter zake in Griekenland niet zou kunnen doen gelden middels de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en Europese regelgeving hem daartoe bieden.

Dat verzoeker, zo hij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, verhinderd zou worden om zijn meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat hij persoonlijk zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, is aldus in het geheel niet aangetoond.

Dat verzoeker vanuit Griekenland zou dreigen te worden teruggestuurd naar Jemen, kan evenmin worden gevolgd. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“In het kader van een terugkeer naar Griekenland haalt u aan dat u vreest dat u teruggestuurd zal worden naar Jemen (CGVS p.7). U baseert zich op wat er met een vriend van u gebeurde, met name dat hij vanuit Duitsland naar Griekenland werd gerepatrieerd, vervolgens in een gesloten centrum in Griekenland belandde en na drie dagen via Soedan naar Jemen werd teruggestuurd (CGVS p.7). U geeft aan dat er geen specifieke indicaties zijn dat dit met u persoonlijk zal gebeuren, dat u zich louter baseert op wat er met uw vriend gebeurde (CGVS p.7). Dit zijn louter blote beweringen die geenszins staven dat dit lot u te wachten zou staan bij terugkeer naar Griekenland.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. In zoverre hij wijst op zijn vermeende onmogelijkheid om aan te tonen dat hij in Griekenland internationale bescherming geniet, kan dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Waar hij zijn verklaringen omtrent de deportatie van een vriend herhaalt, verklaringen die hij tot op heden bovendien op generlei wijze onderbouwt of hardmaakt, dient te worden opgemerkt dat hij hiermee geenszins afbreuk doet aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Het artikel van de *NY Times* waarnaar verzoeker verwijst kan evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Dit artikel dat namelijk handelt over het opsluiten en uitwijzen van migranten naar Turkije met het oogmerk om de Europese buitengrens te verzegelen, heeft geenszins betrekking op de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en kan bijgevolg geenszins volstaan om aan te tonen dat Griekenland zich ten aanzien van deze laatste categorie van personen zou bezondigen aan illegale uitwijzingen. In dit kader kan verder worden gewezen op de inhoud van artikel 21 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, artikel dat Griekenland als lidstaat van de EU dient te respecteren. Dit artikel bepaalt dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement met in achtneming van hun internationale verplichtingen eerbiedigen.

Dat verzoeker een aantal psychische klachten heeft, doet aan het voorgaande geenszins afbreuk. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker, mede gelet op het gegeven dat hij in het verleden weldegelijk toegang had tot gezondheidszorg, de nodige afspraken kreeg en documenten neerlegde waaruit blijkt dat hij in Griekenland in het verleden medisch werd opgevolgd, niet *in concreto* aan toont dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben of kunnen genieten tot de nodige gezondheidszorg. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker zijn toegang tot de gezondheidszorg ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aan toont dat dit zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden. Verzoeker toont, mede gelet op de vaststelling dat hij niet concreet aan toont dat zijn moeilijkheden of beperkingen in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden, niet aan dat zijn medische problemen op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij aan de hand van enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou (den) vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de

fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland zou terecht komen een schending uitmaken van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT